

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 09/23KG

De voorzitter van het Scheidsgerecht, mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, bijgestaan door mr. A.C. de Die, griffier, heeft op 2 oktober 2009 het navolgende arbitraal vonnis in kort geding gewezen in de zaak van:

dr. A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. L.A.P. Arends

tegen:

de stichting **B.**,
gevestigd te Y.,
verweerster,
gemachtigde: mr. T.A.M. van den Ende.

1. De procedure

- 1.1 Eiser heeft bij memorie van eis van 25 september 2009, met producties, in kort geding de voorzitter van het Scheidsgerecht verzocht verweerster:
1. te verbieden dat het onderzoeksrapport van het in opdracht van het ziekenhuis [uitgevoerde] onderzoek naar het functioneren van eiser openbaar te maken dan wel aan derden te verstrekken, alsmede te verbieden de inhoud ervan openbaar te maken of aan derden te verstrekken (waaronder niet begrepen derden die op grond van een wettelijke regeling bevoegd zijn om van de inhoud van het rapport kennis te nemen), op straffe van een dwangsom van € 200.000,--, althans van een zodanig bedrag als de voorzitter van het Scheidsgerecht redelijk acht;
 2. te verbieden naar aanleiding van het onderzoeksrapport een persconferentie te geven over eiser of zijn functioneren, zolang er geen rechterlijke uitspraak is over een terechte opzegging van de toelatingsovereenkomst, overeenstemming is bereikt over een vertrekregeling en de condities waaronder daarover informatie wordt prijsgegeven, of in rechte de juistheid van de conclusies van het onderzoeksrapport is komen vast te staan, eveneens op straffe van een dwangsom van € 200.000,--, althans van een zodanig bedrag als de voorzitter van het Scheidsgerecht redelijk acht.
 3. te bepalen dat verweerster de kosten van het Scheidsgerecht en een vergoeding van de door hem gemaakte kosten en nog te maken kosten van rechtsbijstand in het kader van deze procedure, tot heden begroot op € 7.500,-- aan eiser dient te voldoen.

1.2 Namens verweerster zijn op 28 september vier producties in het geding gebracht. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Den Haag op 30 september 2009. Verschenen zijn eiser, bijgestaan door zijn gemachtigde, en namens verweerster dr. C., voorzitter van de raad van bestuur, bijgestaan door haar gemachtigde. De wederzijdse standpunten zijn toegelicht aan de hand van pleitnota's. Verweerster heeft doen concluderen dat eiser in zijn vorderingen niet-ontvankelijk zal worden verklaard dan wel dat deze vorderingen zullen worden afgewezen.

2. Samenvatting van het geschil

2.1 Eiser is op basis van een toelatingsovereenkomst met verweerster werkzaam als chirurg in het ziekenhuis van verweerster. Hij maakt deel uit van de Maatschap Chirurgie. Hij verricht, onder meer, bariatrische chirurgie. Geconstateerd is dat mortaliteitscijfers bij bariatrische ingrepen in het ziekenhuis in het eerste kwartaal van 2009 even hoog waren als in het jaar 2008. Daarnaast was sprake van een toename van klachten over het functioneren van eiser. Dat heeft verweerster aanleiding gegeven tot het instellen van een onderzoekscommissie.

2.2 Verweerster heeft op 3 juni 2009 deze externe commissie opdracht gegeven tot het uitbrengen van advies over vier vragen, samengevat:

- Voldoet het functioneren van eiser aan de geldende professionele maatstaven en zo niet, welke maatregelen ter verbetering zijn mogelijk?
- Wat is naar het oordeel van de commissie de vermoedelijke oorzaak geweest van de sterfgevallen en is mogelijk sprake van verwijtbaar handelen?
- Wat is de oorzaak van de ontstane complicaties bij de bariatrische ingrepen en houden deze verband met het functioneren van de chirurgen of de specifieke zorg binnen het ziekenhuis?
- Is de bariatrische zorg in het ziekenhuis op de juiste wijze ingevuld?

De commissie bestaat uit twee leden van de Nederlandse Vereniging voor Heelkunde, prof. dr. D. en prof. dr. E., en een medewerker van de patiëntenbelangenvereniging Vereniging Zorgbelang X., mevr. drs. F..

Verweerster heeft de commissie verzocht uiterlijk op 15 september 2009 schriftelijk advies uit te brengen. In de onderzoeksopdracht is vermeld dat het advies niet openbaar is en niet ter beschikking staat van (de leden van) de Nederlandse Vereniging voor Heelkunde, Zorgbelang X. of leden van de Commissie van Onderzoek, aldus ook niet om los van de raad van bestuur gebruik te maken van de resultaten van het onderzoek of van delen van het advies.

2.3 Het onderzoek heeft plaatsgevonden in de periode juni-september 2009 en heeft geresulteerd in een rapport d.d. 16-09-2009 aan de raad van bestuur van verweerster.

2.4 Eiser heeft verweerster verzocht het rapport niet aan derden te verstrekken of openbaar te maken zonder zijn toestemming en voorafgaand overleg te voeren met zijn raadsman indien informatie over de inhoud van het rapport openbaar gemaakt wordt. Bij brief van 21 september 2009 heeft de gemachtigde van verweerster eiser bericht dat het haar

vrijstaat het voorliggende rapport inclusief bijlagen openbaar te maken en aangekondigd dat op 6 oktober 2009 een persconferentie zal plaatsvinden.

- 2.5 Eiser heeft zijn praktijk voor de duur van het onderzoek en in afwachting van de besluitvorming van verweerster neergelegd en hij heeft verklaard zijn werkzaamheden niet eerder te hervatten dan nadat daarover overeenstemming met verweerster is bereikt. Verweerster heeft inmiddels na de gebruikelijke raadplegingen besloten de toelatingsovereenkomst met eiser op te zeggen.
- 2.6 Verweerster stelt zich op het standpunt dat het rapport niet vertrouwelijk is, dat zij zulks ook niet met eiser is overeengekomen en dat zij openheid van zaken aan alle betrokkenen wenst te geven over de resultaten van het onderzoek
- 2.7 Eiser voert daartegen aan dat hij zich op tal van punten niet kan vinden in het rapport, dat hij bij de openbaarmaking daarvan ernstig in zijn privacy wordt geschaad en in zijn belangen wordt benadeeld, waarbij hij in het bijzonder heeft vermeld dat hij door openbaarmaking van het rapport en door het houden van een persconferentie zich niet meer kan verweren tegen de aan zijn adres gerichte beschuldigingen en in feite publiekelijk wordt veroordeeld.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit art. 27 en 27.2 van de tussen eiser en verweerster gesloten toelatingsovereenkomst en wordt door partijen niet bestreden.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Eiser vordert allereerst een verbod tot openbaarmaking van het rapport. Hij stelt dat publiceren van de informatie hem ernstig zou schaden. Anonimisering van het rapport zal er niet toe leiden dat de informatie niet te herleiden is tot de persoon van eiser. Het belang van verweerster om het publiek te informeren over het voortbestaan van eventuele misstanden acht eiser in dit geval niet aan de orde, nu er geen sprake is van het voortbestaan van een mogelijke misstand. Eiser wijst erop dat hij zijn praktijk heeft neergelegd en zijn werkzaamheden niet zal hervatten voordat de procedure is afgerond en daarover overeenstemming bestaat met verweerster.
- 4.2 Eiser beroept zich op artikel 8 EVRM en stelt dat zijn recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer in dit stadium van de procedure zwaarder dient te wegen dan het belang van verweerster bij het openbaar maken van het rapport. Volgens eiser heeft het rapport voornamelijk betrekking op zijn functioneren en bevat het zeer persoonlijke informatie over zijn functioneren. Eiser kan zich in een aantal conclusies van het rapport niet vinden omdat deze, kort gezegd, zouden berusten op onzorgvuldig onderzoek dan wel onjuiste interpretaties van de gegevens. Hij wil thans eerst de mogelijkheid hebben om verweer te voeren tegen het rapport. Indien (informatie uit) het rapport nu reeds openbaar zou worden, wordt zijn verdediging en daarmee zijn recht op een eerlijk proces ernstig geschaad, aldus eiser.

- 4.3 Verweerster voert aan dat zij een gerechtvaardigd belang heeft bij openbaarmaking van het rapport en bij het geven van voorlichting aan patiënten en pers. Inmiddels is in brede kring bekend dat er problemen zijn rond het functioneren van eiser en dat daarnaar onderzoek is ingesteld. Het ziekenhuis heeft er groot belang bij openheid te geven en transparantie te betrachten om onduidelijkheid en nodeloze onrust weg te nemen en zij meent dat zij zich aan die taak ook niet (meer) kan onttrekken.
- 4.4 De voorzitter is van oordeel dat het onderzoeksrapport, waarvan de betrouwbaarheid in dit geding niet ter beoordeling staat, niet is bestemd om openbaar gemaakt te worden. In de onderzoeksopdracht aan de commissie is dit uitdrukkelijk kenbaar gemaakt. Het is aannemelijk dat aan het onderzoek medewerking is verleend door een aantal personen, onder wie eiser, in de veronderstelling dat de commissie de verstrekte inlichtingen vertrouwelijk zou behandelen en dat de in het rapport verwerkte gegevens niet in volle omvang in brede kring bekend zouden worden gemaakt. Het rapport is uiteraard wel bestemd voor de raad van bestuur en een beperkte kring van andere personen die verantwoordelijk zijn voor de zorgverlening in het ziekenhuis, omdat de uitkomsten daarvan mede tot grondslag moeten dienen voor de te nemen maatregelen ter voorkoming van herhaling van calamiteiten en ter verbetering van de kwaliteit van de zorg en de veiligheid van de patiënten.
- 4.5 De voorzitter acht niet aannemelijk gemaakt dat een volledige openbaarmaking van het rapport noodzakelijk is voor adequate voorlichting van patiënten en andere belangstellenden, waaronder de pers. Verweerster heeft ook te letten op de belangen van eiser die door volledige openbaarmaking mogelijkerwijs onevenredig worden benadeeld. Eiser heeft er recht op dat verweerster zo veel mogelijk zijn privacy respecteert. Volledige openbaarmaking van het in beginsel vertrouwelijke rapport kan in dit geval ook geen redelijk doel dienen. Transparantie geven over de kwaliteit van de zorg is, zoals verweerster terecht aanvoert, een legitiem doel, maar daaruit volgt niet dat het integrale rapport, dat niet met dit oogmerk is opgesteld, openbaar moet zijn.
- 4.6 Het vorenstaande neemt niet weg dat verweerster in verband met de ernstige gevolgen voor alle betrokkenen en de daardoor ontstane beroering wel een zo groot mogelijke openheid zal moeten geven, mede ook gelet op het belang van al degenen die aan haar ziekenhuis zijn verbonden. Naar het oordeel van de voorzitter is het daarom in het onderhavige geval gerechtvaardigd dat verweerster de samenvatting en de conclusies van het rapport, zoals deze daarin staan vermeld op de bladzijden 23 tot en met 26, volledig bekend maakt waardoor er geen enkele twijfel of onzekerheid kan bestaan over hetgeen de onderzoekscommissie in hoofdzaak heeft gerapporteerd, ook al betekent dit dat daarmee de belangrijkste voor eiser negatieve en bezwarende conclusies over zijn functioneren naar buiten komen.
- 4.7 De vordering onder 1 is dus gedeeltelijk toewijsbaar. Namens verweerster is uitdrukkelijk toegezegd dat zij zich ook zonder oplegging van een dwangsom aan dit oordeel zal houden en volledige openbaarmaking van het rapport achterwege zal laten, hetgeen overigens onverlet laat dat de raad van bestuur dit rapport al aan direct betrokkenen ter hand heeft gesteld en mogelijkerwijs ook in beperkte kring van daartoe gerechtigden bekend zal moeten maken. Voor het overige wordt deze vordering afgewezen.

- 4.8 De overige vorderingen van eiser zijn niet toewijsbaar. Eiser heeft niet een in rechte te beschermen belang bij een verbod tot het geven van een persconferentie. Met een dergelijk verbod zou de beleidsvrijheid van de raad van bestuur van verweerster met betrekking tot zowel de adequate behandeling van de aan het rapport ten grondslag liggende problematiek als de voorlichting daarover te zeer worden beperkt. Een verbod zou ook ingaan tegen het maatschappelijk belang dat gediend is met een grote mate van openheid en deugdelijke voorlichting over de wijze waarop door de verantwoordelijken wordt omgegaan met mogelijke ernstige tekortkomingen wat betreft de kwaliteit van de verleende zorg en de gevolgen daarvan. Voor een herstel van vertrouwen is dan onvermijdelijk dat op een behoorlijke en overtuigende wijze wordt uitgelegd welke fouten en tekortkomingen aan het licht zijn gekomen en hoe getracht wordt herhaling daarvan te voorkomen.
- 4.9 Nu beide partijen gedeeltelijk in het ongelijk zijn gesteld, is er reden de kosten te verdelen.

5. Beslissing

De voorzitter van het Scheidsgerecht:

- 5.1. verbiedt verweerster het advies van de Commissie van Onderzoek mondeling en schriftelijk openbaar te maken, met uitzondering van hetgeen is vermeld op de bladzijden 23 tot en met 26 van dit rapport;
- 5.2 wijst af het anders of meer gevorderde;
- 5.3 bepaalt dat de kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 2.545,--, voor rekening komt van beide partijen, ieder voor de helft, en dat voor het overige partijen de eigen kosten dragen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en aan partijen verzonden op 2 oktober 2009.